

šami na šo, a nawšcho Stadwo, na ko-  
trež was ton šw. Duch je postojit sa Biš-  
kopow, so byschće pašli tu Gmejnu Bo-  
žu, kotruž won šam psches šwoju Krej še-  
bi dobyt je. To je tejšch jedyn šjauny  
Schpruch, so Krystus, ki psches šwoju  
Krej tu Zyrkej je wumol, Boh je. Psche-  
tož to je wjeste, so ta Zyrkej ma jeno je-  
nicžkeho Knesa, kotremuž Boh rjekaju,  
kotrehož wona tejšch sa šwojeho jenicž-  
keho Knesa posnaje. Dny da ju Kry-  
stus psches šwoju hegen Krej warbo-  
wał je, da dyrbi pschindž, so Krystus  
wjerny Boh, wot Boha Wotza we  
Wjecinoszje porodienny, tejšch wot Kne-  
nje Maryn we Czaku, aby na cłowšte  
Waschnje, narodženny je.

Pschetož tak praji šw. Pawol tudy  
ktnym Starschim, to je ktnym Pfararjam:  
Rajcie, wam je pschikasane, so wy tu Zyr-  
kej, aby Gmejnu, byschće pašli, kotruž  
Boh psches šwoju hegen Krej je šebi  
dobyt. Tudy budže nam jedyn wošo-  
ko czechženny Hamt prjotk stajenny: Niz  
Moz data, šchelake cłowšte Wustawe-  
na wucžicž, a na druhich knežicž, kajž  
ton Bamž a jeho Huffa cžini, ale to  
Stadto sežisttem Sslowom pašž. Boh,  
kiž ju psches šwoju Krej je dobyt, dai  
Nadu ktemu, so bychmy nasch Hamt  
tak wedli, so by jeho Mjeno psches to  
šwecžene, a ta Gmejna polšepšchowana  
byta, Hamen!

Tajkich Schpruchow je welje wjazy,  
wošebnje we Sženju šwjateho Ja-  
na, kotrychž dla jedyn hinak nemože,  
hacž so dyrbi prajicž: Krystus je pra-

wy wjerny Boh, tolla staj Wotz a  
Ssyn dwje rosdžjelenej Parschoni.  
Tajkich Wobšwjetšenjow je tejšch he-  
wał we nowym Sakonju jara welje,  
so na tem na žane waschnje zwyblo-  
wacž nemožesch.

We starym Sakonju je jich tejšch welje,  
ale niz tak šjaunych jako we nowym,  
jako Jan wšwojim Sženju wošebnje  
jara na Mojsaša lada, dnž won Krystussa  
jeho wjecžneho Naroda dla, to Sslowo  
menuje: Pschetož tudy budže Mojs-  
saš tak wukładowann, so je Boh predy  
wšchitkich Stworenjow jene Sslowo  
pschi šebimjel, kotrež je, jako won,  
wšchekomozne byto, a so Boh psches to  
šame Sslowo wšchitke Wjezy stworit  
je. Skotrehož šo ždyn šjewi, so Boh,  
a to Sslowo, jene jenicžke Bycže je,  
dnž wonaj wobaj wjecžnaj a wšcheho-  
moznej staj, a staj tolla, ton kiž to Sslowo  
recži, a to Sslowo, kotrež recžane  
budže, dwje rosdžjelenej Parschoni.

Tak tejšch rosdžjeli ton starý Wotz Ja-  
kub cži Parschoni i Knihach Mojs-  
sachownych 48. v. 15. 16. Ton Boh ko-  
tryž me moje žiwe Dny sežiwit je, hacž  
do džensšmischeho Dnja. Ton Jandžel,  
kotryž me wumol je šewšcheho Steho, ton  
požonuj, teju Modženzow, so byschčaj ro-  
staj a šo pschisporžajaj.

Tudy da won Knesej Krystussej to  
Mjeno a rjeka jemu Jandžel: niz so won  
šwojej Natury aby Bycža dla Jandžel  
je; pschetož to by šjaune Pschibosstwo  
byto, dn by šo won k Jandželej modlicž  
a jeho sa Žonowanje prošycž dyrbiak.

(E) 2

Won